

ter. Men ikke desto mindre skal vi jo i dag behandle et forslag om at give pensionister, der bosætter sig i udlandet, skattemæssige vilkår, svarende til pensionister bosiddende i Danmark, og det er jo ensbetydende med en nedsettelse af skattebetalingen for disse mennesker.

Det er sund fornuft. Det er logisk, og det er også rimeligt. Det er et forslag, som det er svært at være imod, fordi hvorfor skal pensionisten, der har lyst til at tilbringe sin alderdom i Frankrig, stilles ringere end de pensionister, der vælger at blive i Danmark, når man har betalt sin skat? Begge har jo arbejdet for pensionen gennem et langt og hårdt arbejdsliv, og begge har betalt skatten.

Derfor er vi fra konservativ side glade for, at regeringen nu tager initiativ til, at pensionister bosiddende i udlandet med størstedelen af indkomsten stammende fra Danmark får mulighed for samme ligningsmæssige fradrag som alle øvrige pensionister. Det er jo ganske rimeligt og sund fornuft. Det betyder, at skatteministeren er glad, vi er glade, pensionisterne er glade, alle er glade. Det er helt rart at sige det heroppefra.

Aage Frandsen (SF):

Jo, men man kan jo sagtens gøre alle mennesker glade, hvis man ofrer 30 mio. kr. Det er jo ikke så svært, og spørgsmålet er så, om det er 30 mio. kr., man skal ofre i den her forbindelse.

Jeg kan godt se logikken i lovforslaget i forhold til meget andet, der ligger i det danske skattesystem, men spørgsmålet er: Er det nødvendigt? Er det strengt nødvendigt, at vi skulle gennemføre denne her lovgivning?

Man laver en parallel til lønmodtagere, der er grænsegængere, som vi jo på en eller anden måde er forpligtet til at gøre noget ved, men i det her tilfælde er vi det ikke, og vi ser egentlig ikke nogen grund til, at man skulle vedtage dette lovforslag i en situation, hvor der er så mange andre ting, vi skal bruge pengene til.

Vi havde jo under et tidligere punkt et beløb, vi skaffede i kassen. Vi opfatter ikke, at det er det samme beløb, vi bruger til det her formål, fordi vi mener ikke, at det er noget, vi vil prioritere. Derfor støtter vi ikke forslaget, men jeg kan høre, at skatteministeren jo naturligvis har et flertal. Hver eneste gang der skal være en lempelse i skattesystemet, så er der flertal i den anden side. Hver eneste gang der skal penge ind, så er der flertal herovre. Sådan er det.

Klaus Kjær (DF):

I det omfang hvor en pensionist med bopæl i udlandet modtager pension fra Danmark, og hvor der sker beskatning i Danmark, er det selvfølgelig rimeligt, at pensionisten får samme adgang til fradrag og skatteberegning som, hvis han boede her i Danmark.

Dansk Folkeparti kan derfor støtte lovforslaget.

Anders Samuelson (RV):

Da der allerede er redegjort for dette lovforslag både i bredden og i dybden, så skal jeg bare nævnes med at konstatere, at Det Radikale Venstre også kan støtte det forslag.

Frank Aaen (EL):

Selv om jeg godt umiddelbart kan se noget sympatisk i forslaget, har vi samme spørgsmål, som også SF havde før: Er det en nødvendig udgift, er reglerne for, hvornår man kan få de fradrag, tilstrækkelig gode, og er de grænser, som er lagt ind, rimelige? Det er noget, vi vil kigge på i udvalgsarbejdet. Vi er ikke umiddelbart overbevist om, at der skal bruges 30 mio. kr. til det formål, men vi vil heller ikke totalt afvise det.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Vi synes, det er et godt og rigtigt forslag, og når man læser det igennem, er der jo konsekvens over det. Det er gennemtænkt, så vi har ingen indvendinger mod substansen.

Der er også skaffet de nødvendige midler inden for skatteforslagene, så der er jo faktisk næsten grund til en hel juleaftenstemning over dette forslag kombineret med et par andre forslag. Det er meget smukt, så vi kan helt bakke det op.

Kim Behnke (FRI):

Nu er jeg i den lidt usædvanlige situation, at jeg gerne vil takke ministeren.

Jeg håber ikke, det skal komme mig til skade senere i livet ligefrem at takke en skatteminister. Men jeg er jo en af dem, der har haft den tvivl-somme fornøjelse gennem ganske mange år at få henvendelser fra folk, som ikke har kunnet forstå den måde, skattelovgivningen har været skruet sammen på.

For det første skete der det, da vi bruttoffice-rede pensionerne tilbage i 1993, at folk i udlandet lige pludselig blev skattepligtige. De fik tilsendt en selvangivelse, uanset om de boede i Spanien, Portugal eller Canada, og lige pludselig skulle de til at være selvangivelsespligtige